

REPERE BIOGRAFICE ȘI ALE CREAȚIEI (ITINERAR SELECTIV ȘI SCURTE NOTE EXPLICATIVE)

1926

Născut la **25 iulie 1926** în orașul **GALAȚI/GALATZI** (port la Dunărea de jos).

Tatăl, **Vasile**, (1890-1950) – pictor de autentică vocație, nu și-a părăsit niciodată șevaletul, dar a fost nevoit să profeseze **gravura și litografia** la **Imprimeriile Statului** din București. A contribuit la realizarea grafică a **Enciclopediei României** (8 volume), editată de **Fundațiile Regale**, fiind elogiât de Nicolae Iorga. Familia păstrează câteva picturi ale sale, dar cele mai multe sunt risipite și pierdute.

Pe linie paternă, bunicul, **Petrache**, este de origine română, dintr-o familie din nordul Moldovei, iar bunica, **Sofia**, – în acte **Sophie**, născută Hittel – este de origine germană, familia sa, împreună cu alte familii din regiunea Bremen, fiind colonizată în Dobrogea, în sec.XVIII.

Mama, **Rarita**, - vechi nume moldovenesc, feminin de la **Rareș** – (1900-1951), casnică, a fost o bună cunosătoare a folclorului muzical moldovenesc. Pe linie paternă și maternă este de origine română, dintr-o familie de preoți ortodocși din regiunea Tecuci (Hâncești).

1930

Înainte de a împlini patru ani, o vioară de jucărie devine una adevărată și ia primele lecții cu un profesor.

Era o epocă a „copiilor minune”, după model american, iar părinții își puneau mari speranțe în talentul lor.

1931

Familia se mută la București, pentru o mai bună instruire a copilului și,

la cinci ani și jumătate, cântă pentru prima oară în public, într-un concert organizat de ziarul „Universul”.

1932

La șapte ani, este admis la **Conservatorul Regal de**

1936

Muzică din București, la clasa de copii talentați, și ia lecții cu

George Enacovici și cu **Cecilia Nitzulescu-Lupu**, care apoi îl însărcinează pe studentul său, **Constantin Botez**,

să continue a-l îndruma; cunoscut concertist și excelent pedagog, Botez îi va da lecții particulare gratuite până la vârsta de zece ani. Îi recomandă să se înscrie la Conservatorul “**Pro Arte**”, recent înființat de violoncelistul **George Cocea** și aflat sub înaltul patronaj al **Reginei Maria**.

Primele compoziții ale lui Th.G. datează din anii școlii primare: piese în formă de **canon** la două voci, pe care i le cântă colegii de clasă.

1936 Urmează cursurile Conservatorului “Pro Arte”, cu **Nina**
1939 Alexandrescu – vioară, **Romeo Alexandrescu** – teorie
și solfegiu, **Emanoil Ciomac** – istoria muzicii. Ca singur bursier,
îl absolvă cu nota maximă.

În **1937**, este admis la liceul “**Mihai Viteazul**” din
București, obținând o bursă până la terminarea studiilor, în **1944**.
Orchestra liceului, în care cântă ca violonist, îi va
interpreta câteva lucrări, scrise la acea epocă.

1939 Continuă studiile, particular, cu **Romeo Alexandrescu** –
1944 armonie, polifonie, forme muzicale și cu **Nina Alexandrescu** –
1945 vioară. Timp de cinci ani, aceștia îi dau lecții gratuit,
oferindu-i și o vioară de calitate, partituri și cărți.

În **1943**, la 17 ani, lucrarea sa **Quartet Nr.1** este distinsă cu
o mențiune la **Premiul Național de Compoziție „George**
Enescu” și devine, conform regulamentului, membru al
Societății Compozitorilor Români (S.C.R.).

Compozitorul și dirijorul **Theodor Rogalski**, secretar al
S.C.R., îi comandă o lucrare, pentru concertul cameral
din **1944**, organizat anual de S.C.R.

În **1944** debutează la sala “**Dalles**”, cu lucrarea
Trio “Muntele magic”, pentru vioară, violoncel și pian

Interpreți: Alexandru Theodorescu – vioară / Ion Fotino – violoncel /
Coca Fotino – pian.

Cu această ocazie, **Romeo Alexandrescu** îl prezintă Maestrului
Mihail Jora, aflat la concert, care apreciază favorabil lucrarea sa.

Din acești ani de adolescență mai datează o serie de lucrări:

- **Recviem pentru o poetă** (Iulia Hașdeu), în prima sa versiune,
- **Trei Miniaturi**, pentru pian – piese coregrafice pentru Vera Ciortea,
- **Partea I-a** dintr-un cvartet de coarde (în afara câtorva pagini, pierdut).

1944 Urmează cursurile **Facultății de Matematică** din București
1945

1945 Este admis și urmează cursurile **Facultății de Arhitectură**
1949 din București, până în **1949**.

În 1947, o prelegere a sa despre „**Mozaicurile de la Ravenna**” (studiu de forme și culori) e apreciată elogios de catedra de Istorie a Arhitecturii.

Din motive de sănătate, nu reușește să-și ia diploma.

Având bune cunoștințe în arta tipografică (moștenite de la tatăl său), dovedește, încă din anii liceului, și reale aptitudini de editor de partituri și cărți muzicale. Din zecile de titluri editate de Theodor Grigoriu se cuvine amintit un mare număr de lucrări de **Constantin Silvestri: Cîntece de pustiu (Chansons nostalgiques), Sonatele, Quartetele, Preludiul și Toccata** pentru orchestră ș.a. Colaborarea de câțiva ani cu Constantin Silvestri avea să fie fructuoasă pentru Th.G., chiar dacă marele muzician nu-și dezvăluia secretele.

În această epocă, inventează mai multe sisteme de cartografiere muzicală, dintre care cel cu *transpunere pantografică* (adaptat din gravură) a fost preluat de **Editura Muzicală a Uniunii Compozitorilor**, în tot ce a editat ca partitură muzicală, până la desființarea acestui atelier specializat, în 1990.

În 1948 – **Cântecul olarului**, piesă pentru vioară și pian (inedită), care i se cântă într-un cenaclu al Societății Compozitorilor Români (în vechiul sediu din str Lipscani, aproape de biserica Sf. Gheorghe).

În 1949 – diverse coruri și piese ocazionale (unele publicate, altele inedite)

În 1949 – muzica la piesa **Pescărușul** de Cehov, în colaborare cu Maestrul Tudor Ciortea.

În 1949 – muzica la piesa **Burghezul Gentilom** de Moliere, în regia lui Gabriel Negri.

Multe din ideile acestei muzici de scenă vor fi reluate și tratate simfonic în **Suita teatrală**, în stil clasic, scrisă în 1956. (a se vedea anul 1956)

1950 **Simfonia Cantabila Op.1** – (revizuită în 1966)

Prima lucrare unitar stilistică, cele anterioare fiind considerate de autor *antume*. **Op.1** semnifică un moment în evoluția compozitorului; se observă că lucrările următoare nu vor mai purta număr de opus.

Cîntece de păstor – trei lieduri pentru voce și pian pe versuri de Dinu Athanasiu (Ion Zăgan),

Compozitorul integrează aici unele caracteristici ale melosului macedo-român.

1951 Ia lecții particulare cu **Mihail Jora**: armonie, contrapunct,

1954

forme muzicale.

În **1952** – **Dans tătâr** – piesă coregrafică, pe teme populare autentice ale tătariilor din Dobrogea.

(Comandă a Ansamblului de Balet și a Orchestrei Sindicatelor, al cărui dirijor era **Sergiu Comissiona**)

În **1953** – „**Pe Argeș în sus**” – suită pentru quartet de coarde.

Această lucrare reprezintă primul succes de răsunet al compozitorului. Lucrarea este dedicată Maestrului Mihail Jora. Editată de **Electrecord**, a fost primul disc *long-play* din România. Interpreți ai acestui disc „istoric”: Lucian Savin – vioara I, Mendy Rodan – vioara a II-a, Wilhelm Berger – violă, Alfons Capitanovici – violoncel.

Premiul U.C.M.R. pe anul 1953, pentru „Pe Argeș în sus.”

1954

1955

Este trimis de Comitetul pentru Cultură și Artă să urmeze un curs de aspirantură (masterat) la Conservatorul **P.I.Ceaikovski** din Moscova. Prezentând mai multe lucrări înregistrate (**Dans tătâr, Pe Argeș în sus**), reușește să fie admis la clasa marelui compozitor **Aram I. Hacıaturian**, care avea un număr restrâns de studenți.

Printre colegii săi din acel an, se aflau celebrii compozitori de mai târziu **Rodion Scedrin** și **Andrei Eșpai**, amândoi și virtuozii pianști.

În **1955** – prezintă, la producția de sfârșit de an, o versiune pentru două pian a lucrării **Variațiuni simfonice pe un cântec de Anton Pann**, obținând un strălucit succes și aprecieri elogioase din partea lui Hacıaturian. Dedică lucrarea marelui compozitor.

În **1955** – **Variațiuni simfonice - pe un cântec de Anton Pann** (versiunea orchestrală)

Compozitorul consideră că a avut buna idee, în acel an petrecut la Moscova, să se concentreze asupra unei singure lucrări, de mai mari dimensiuni și să beneficieze de excepționalele îndrumări ale lui A.I. Hacıaturian, în privința formei și, mai ales, a coloritului orchestral, ale cărui secrete maestrul său le deținea la cel mai înalt nivel, marcând muzica secolului XX.

Între cântărețul popular Anton Pann și un *așug* (cântăreț popular armean), cum se considera, cu modestie, A.I. Hacıaturian, Th.G. a găsit o relație spirituală dincolo de

timp și spațiu, agreeată de marele său profesor. De aici și motivația de a-i dedica lucrarea.

1956   **Variațiunile simfonice – pe un cântec de Anton Pann** sunt cântate de Filarmonica din București, la Atheneul Român.

Dirijor Edgar Cosma.

Marele șef de orchestră George Georgescu,
directorul

Filarmonicii, îl sprijină pe tânărul compozitor,
asistând la toate repetițiile.

Suita teatrală – în stil clasic

Cum s-a arătat, folosește teme și o anumită
atmosferă din

muzica de scenă de la **Burghezul Gentilom**, scrisă
în 1949.

1957   **Concert** – pentru dublă orchestră de cameră și oboi

Prima lucrare în care este prezentă ideea de *folclor imaginar*,
după modelul lui Bartok și Enescu.

Muzica filmului **Eruptia**, în regia lui Liviu Ciulei.

Este prima muzică de film, care deschide o lungă
colaborare a

compozitorului cu cinematografia românească și cu regizorul
Liviu Ciulei, fostul său coleg de arhitectură.

1958   Muzica la piesa **Antigona** de Sofocle, în regia lui Ion Cojar.

1959   **Vis cosmic** – poem orchestral (studiu contrapunctic și de
transparență)

Lucrarea este concepută riguros serial, având la bază o serie
„ondulată”, descoperită de compozitor (descrisă în cuprinsul
acestei cărții, la capitolul **Idei novatoare și soluții inedite
în creația lui Th.G.**). Ieșit din cadrul preocupărilor
sale legate de ethosul muzicii românești, **Vis cosmic**
trebuie înțeles ca un studiu, pe drumul unei evoluții tehnice.
Se remarcă decizia lucidă a compozitorului de a pune
ideea de „studiu” în subtitlul lucrării.

1960   **Omagiu lui Enescu** - versiunea pentru patru grupe de viori
(32 instrumentiști)

Scrisă la cinci ani de la moartea marelui compozitor, lucrarea
folosește pentru prima oară în muzica românească, în mod
deliberat, ideea de **eterofonie**, în acel „**gruppo eterofonico**”,
din partea a II-a, **Melopeea** (a se vedea pagina respectivă,
reprodusă în cuprinsul cărții); compozitorul a realizat, la
solicitarea vieții de concert, și o versiune pentru 8 (16) viori.

1961

Muzica filmului **Valurile Dunării**, în regia lui Liviu Ciulei.
Film distins cu Premiul I la **Karlovy Vary**

Muzica la piesa **Cum vă place**, de Shakespeare, în regia lui Liviu Ciulei

Piesă în care regizorul își propune o *reteatralizare* a teatrului în România. Piesa s-a reprezentat timp de 15 ani.

Muzica filmului **Setea** (două serii), în regia lui Mircea Drăgan
Film distins cu Premiul al II-lea la **Moscova**

Muzica filmului **Soldati fără uniformă**, în regia lui Francisc Munteanu.

1962

Cântece de toamnă – ciclu de cinci lieduri pentru voce și pian, pe versuri de Veronica Porumbacu

Muzica filmului **Lupeni 29** (două serii), în regia lui Mircea Drăgan.

Muzica la piesa **Macbeth**, de Shakespeare, în regia lui Mihai Berechet.

Th.G. scrie (concepe) pentru acest spectacol prima *tape-music* din România. (A se vedea capitolul **Ideii novatoare și soluții inedite în creația lui Th.G.**)

1963

Muzica filmului **Codin** – după romanul lui Panait Istrati – în
lui Henri Colpi

Prima co-producție franco-română

Premiul pentru cea mai bună adaptare cinematografică a unui roman, la **Cannes, 1963**

Muzica la piesa **Cyrano de Bergerac**, de Edmond Rostand,
în regia lui Valeriu Moisescu.

Odă orașului meu – cantată pentru cor și orchestră, pe
versuri de Nina Cassian

Este vorba despre orașul Galați/Galatz, unde s-a născut
compozitorul și care a devenit cel mai mare centru siderurgic al țării.

1964

Versiunea orchestrală a celor **sapte cântece (Sept chansons)**,
pe versuri de Clement Marot de George Enescu.

(Cele peste 400 de execuții în concert ale acestei versiuni
orchestrale arată că ea a fost necesară)

Muzica filmului **Neamul șoimăreștilor** (două serii) – după

romanul lui Mihail Sadoveanu, în regia lui Mircea Drăgan.
Compozitorul realizează, începând cu acest film, un limbaj
capabil să evoce *eposul medieval românesc*, bazat pe
arhetipuri melodice și ritmice aflate în melosul românesc

1965 Muzica filmului Pădurea spânzuraților (două serii) – după
romanul lui Liviu Rebreanu, în regia lui Liviu Ciulei.
Premiul pentru cea mai bună regie, la **Cannes, 1965**

Muzica pentru piesa A 12-a noapte, de Shakespeare, în regia
lui Ginel Teodorescu

Muzica pentru piesa Caniota, de Labiche, în regia lui
Valeriu Moiescu

Premiul “Pelicanul Alb” – Mamaia **1965**, pentru muzica
la filmul **Neamul șoimăreștilor**.

1966 Muzica filmului Golgota, în regia lui Mircea Drăgan

1967 Face o vizită în Statele Unite și îl cunoaște pe marele șef de
orchestră român **Ionel Perlea**, pe care îl convinge să
întreprindă un turneu de concerte în România. Aduce în țară
partitura lucrării **Variațiuni simfonice pe o temă proprie**
de Ionel Perlea și o propune spre publicare Editurii Muzicale,
luându-și sarcina redactării și corectării gravurii (cartogramelor) sale.

Muzica filmului Dacii (două serii), în regia lui Sergiu Nicolaescu
Începând cu acest film, compozitorul realizează un limbaj
capabil să evoce *eposul antic*, bazat (cum s-a arătat mai sus)
pe arhetipuri aflate în melosul românesc.

Muzica pentru piesa Baltagul – după romanul lui Mihail
Sadoveanu, în regia lui Radu Penciulescu.

1968 Muzica filmului Columna (două serii), în regia lui Mircea Drăgan.
Continuă ideea din **Dacii**.

Elegia Pontica – pentru bass-bariton, cor de femei și

orchestră de cameră, pe versuri latine de Ovidiu.

Adaptează, prima oară în România, tehnica „*fascicolelor sonore*” imaginată de Luigi Nono, dar ca o aplicație decurgând din **isonul** bizantin. (A se vedea capitolul **Idei novatoare și soluții inedite în creația lui Th.G.**).

Este ales Secretar al Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România, la secția de muzică simfonică, de cameră, operă și balet. (Va rămâne în funcție până la începutul anului 1990)

Sub conducerea energetică a președintelui **Ion Dumitrescu**, Th.G. contribuie la organizarea U.C.M.R., veghind, împreună cu ceilalți secretari, ca activitatea de creație a muzicienilor – compozitori și muzicologi – să se desfășoare în cele mai bune condițiuni; serviciul de drepturi de autor să lucreze eficient, să fie valorificate creațiile prin achiziții bi-anuale, prin prezența muzicii în viața de concert din întreaga țară, intensificând totodată editarea de partituri camerale și simfonice, precum și a lucrărilor de muzicologie. Datorită cunoștințelor sale, contribuie la înființarea tipografiei U.C.M.R. precum și a serviciilor de copiatură și cartografiere muzicală, care au lucrat, cum s-a arătat, după metodele sale. E preocupat, alături de ceilalți colegi din conducere, să formeze specialiști în editarea de partituri și cărți muzicale, reușindu-se publicarea – în două decenii – a cca. 3000 de titluri, care constituie și astăzi baza bibliografică a muzicienilor români. Editura Muzicală a beneficiat permanent de competența sa editorială, pentru a se obține un nivel competitiv pe plan mondial, realizat mai ales în editarea partiturilor.

1969 Ionel Perlea îi dirijează piesa **Omagiu lui Enescu**, în concertul Orchestrei Naționale Radio (în turneul său de trei concerte, din luna mai **1969**).

Muzica pentru piesa **Comediantii**, - Teatrul de Stat din Galați.

Muzica filmului **Castelul condamnatilor**, în regia lui Mihai Iacob

Melodie infinită pentru orchestră de coarde – dedicată
“marilor umbre de la Bayreuth: Wagner și Liszt”.

Premiul U.C.M.R. pe anul 1969, pentru Elegia Pontica.

1970 Muzica pentru piesa **Leonce și Lena** de Buchner, în regia lui Liviu Ciulei.

1971 Devine legatarul testamentar, pe teritoriul României, al drepturilor de autor ale lui Ionel Perlea, decedat în **1970**.
Destul de modice, aceste drepturi îi permit totuși lui Th.G. să instituie un premiu pentru tinerii dirijori și să editeze unele partituri ale lucrărilor lui Ionel Perlea, printre care **Simfonia I**.

1972 Muzica filmului **Explozia**, în regia lui Mircea Drăgan.

Muzica filmului **Pentru că se iubesc**, în regia lui Mihai Iacob.

Muzica pentru piesa **După cădere**, de Arthur Miller.

Al doilea voiaj în Statele Unite, pentru a aduce în țară lucrările și manuscrisele lui Ionel Perlea. Cu această ocazie, pune în ordine arhiva compozițiilor și a schițelor rămase după moartea marelui muzician român. Originalele sunt copiate în câteva exemplare și sunt trimise în țară, pentru siguranță, cu vaporul. Lucrările ajung cu bine și se află în custodia U.C.M.R. Un al doilea exemplar al fiecărei lucrări a fost donat **Bibliotecii Congreselor din Washington**.

1974 Muzica filmului **Ștefan cel Mare - Vaslui 1475** (două serii), în regia lui Mircea Drăgan
Continuă ideea din **Neamul șoimăreștilor**.

Muzica filmului **Frații Jderi** (două serii) – după romanul lui Mihail Sadoveanu, în regia lui **Mircea Drăgan**.
Cu muzica acestui film, încheie trilogia filmelor cu tematică medievală.

Muzica pentru piesa **Volpone**, în regia lui **Ion Cojar**.

Tristia - in memoriam Ionel Perlea, pentru orchestră de cameră.

Premiul U.C.M.R. pe anul 1974, pentru Tristia.

1977 **Premiul „George Enescu” al Academiei Române pentru Tristia.**

1978 **Canti per Europa**, oratoriu pentru cor și orchestră, pe versuri de **Dante**, **Shelley**, **Pușkin**, **Eminescu**, **Rimbaud**, **Rilke**, **Lorca**.

Lucrarea s-a bucurat de un răsunset deosebit, realizându-se pe muzica ei și un film de televiziune, în regia lui **Henri Colpi**. Ea a fost inspirată de o vizită la Dresda a compozitorului și din contemplarea tragică a ruinelor celebrei Opere, unde au avut loc premiere ale marilor capodopere de Weber, Wagner, Richard Strauss. Antagonismul dintre vocația constructivă și diabolismul distrugerii, ce caracterizează istoria Europei, este tema oratoriului.

Muzica filmului **Aurel Vlaicu**, în regia lui **Mircea Drăgan**.

Premiul U.C.M.R. pe anul 1978, pentru Canti per Europa.

1979 Muzica pentru piesa **Furtuna**, de Shakespeare, în regia lui **Liviu Ciulei**.

Piesa a rămas pe afiș aproape un deceniu

1980 **Suita Carpatină**, pentru orchestră de coarde.

Versiunea orchestrală a suitei pentru quartet de coarde
Pe Argeș în sus, din 1953

Muzica filmului **Burebista**, în regia lui **Gheorghe Vitanidis**

Cu acest film se încheie trilogia de muzici de film cu teme din antichitate. Din trilogie mai fac parte filmele **Dacii** și **Columna**.

1984 **Vocalizele mării** – simfonie corală, pentru cor mixt și orgă (cu rol de susținere)

Lucrarea fiind o meditație a infinitului cosmic, folosește **seria ondulată**, din **Vis cosmic**, care nu degajă un ethos anume.
(A se vedea capitolul **Idei novatoare și soluții inedite în creația lui**

Th.G.).

Pastorale și idile transilvane – mare rapsodie orchestrală,
în cinci momente.

Lucrarea îmbină forma de suită cu cea de rapsodie.

Muzica filmului **Plecarea Vlașinilor**, în regia lui Mircea Drăgan.

Muzica filmului serial (nouă episoade) **Vlașinii**, în regia lui Mircea Drăgan.

(Acest serial amplifică și detailează filmul **Plecarea Vlașinilor**)

1985 **Columna Modală** – investigații în ethosul muzicii românești,
pentru pian.

Caietul I – 6 piese (trei cupluri)

Caietul II – 6 piese (trei cupluri)

Compozitorul consideră această lucrare un „atelier”, capabil să determine, în viitor, un nivel mai înalt al exprimării muzicale.

Așa cum Wagner consideră sistemul major-minor o **idee despre lume** a poporului german, și modurile noastre muzicale pot fi considerate o **idee despre lume** a poporului român.

Premiul U.C.M.R. pe anul 1985, pentru Columna Modală.

1986 **Muzica și nimbul poeziei** – volum de studii, eseuri și articole (478 pag.)

1987 **Partita a sonar Nr.1**, pentru flaut (2 flauți).

În această lucrare se observă o aplicare a ideilor enunțate în **Columna Modală**.

1988 **Cele patru anotimpuri – (Anotimpuri românești)**
patru concerte pentru vioară și orchestră de cameră cu pian.

Lucrarea a fost înregistrată integral în **1990**, a fost cântată în concert, în Statele Unite și în România, după 14 ani, în **2002**

Partita a sonar Nr.2, pentru oboi

1989 În timpul Revoluției din **1989** (22/23 dec.), este grav rănit, în locuința sa, situată în apropierea Televiziunii Române, în

schimbul de focuri din jur. Prin miracol, ajunge la Spitalul de Urgență și este operat la timp. Spitalizat vreme îndelungată, reușește să supraviețuiască și să-și salveze piciorul rănit.

1990

În spiritul unei istorii corecte, trebuie consemnat că, între **1990** și **1998**, Th.G. a fost marginalizat de noile conduceri ale Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor, iar Filarmonica din București, unde a debutat la 25 de ani, nu l-a mai programat, situația continuând și în prezent, în anul **2006**. Datorită numeroaselor înregistrări ale lucrărilor sale aflate în fonoteca Radio și difuzate pe posturi, își menține contactul cu publicul. Orchestra Națională Radio continuă să-l includă în programele concertelor sale.

În **1990**, este distins cu **Medalia de aur** de către **Academia Franceză „Arts-Sciences-Lettres”**, pentru întreaga sa creație.

În **1990**, este ales membru definitiv al **Academiei Franceze „Arts-Sciences-Lettres”**.

Din **1991**, pare tot mai hotărât să se exileze la Paris, unde trăiește, cu intermitențe, aproape cinci ani, sprijinit de unul din discipolii săi, compozitorul **Vladimir Cosma**, de profesoara **Helene Dussaut** și de fiica sa, pianista **Therese Dussaut**, de regizorul de sunet **Jean-Claude Marchetti**, de marele muzicolog **Jacques Chailley**, ca și de editorul său, compozitorul **Patrick Marcland**, director la **Editions Musicales Transatlantiques**.

La Paris, se bucură de înalte aprecieri din partea multor muzicieni francezi; quartetul sponsorizat de Baronul de Rotchild îi prezintă în public suita **Pe Argeș în sus**; întreprinde o amplă cercetare asupra quartetului de coarde în secolul XX. Continuă să se preocupe de editarea lucrărilor sale, la **Editions Musicales Transatlantiques - Paris**, unde îi apar primele titluri; muzicile sale de film sunt editate pe CD-uri de editura **M.C.T. – Musique Cinema Television**. Editura **Larghetto – Amsterdam** se asociază pentru o mai largă difuzare a muzicii sale.

Fără vocație de emigrant, cu toate propunerile ce i se fac pentru a se stabili în Occident (unde este considerat un mare specialist în descifrarea manuscriselor vechi și în semiologie muzicală), se întoarce în țară.

1992

Simfonia „Vocalizele mării” – versiune vocal-instrumentală a lucrării din **1984**.

1993

Quartet Nr.2 „În căutarea ecoului” – pentru coarde

Lucrarea a fost scrisă la Paris și este rezultatul amplei cercetări arătate anterior.

Poeți și abisul timpului – ciclu de șase lieduri pe versuri de Eminescu, Bлага, Ion Barbu, Arghezi.

folosește **seria ondulată**, ca în **Vocalizele mării și Vis cosmic**.

1994

Concertul „Trinity” – pentru vioară și orchestră, din ciclul **„Bizanț după Bizanț”**

Comandă a **Bisericii Episcopale „Trinity” din Indianapolis S.U.A.**, unde a avut loc și prima audiție, în interpretarea violonistului american de origine română **Sherban Lupu**.
Lucrările din ciclul **„Bizanț după Bizanț”** (din care mai fac parte două titluri: **Sonata** pentru vioară solo **„În marea trecere”** și **Sonata** pentru vioară și pian **„Eterna întoarcere”**) sunt rezultatul studiului **Paleografiei melodicii bizantine** de **I.D.Petrescu**. Ambivalența titlului lui Nicolae Iorga semnifică cercetarea surselor bizantine, dar și un destin al lor postum. Ciclul este dedicat violonistului **Sherban Lupu**.

1996

Chopin orchestral – versiuni orchestrale a 25 de piese celebre de Frederic Chopin, pentru un balet imaginar.

Uniunea Cineaștilor din România îi conferă **Diploma de merit**, pentru realizări deosebite în domeniul cinematografului, cu prilejul Centenarului Cinematografului Românesc (1896-1996).

Susține o prelegere la Academia Română, despre **“Muzica de film românească”**.

1997

Recviem pentru o poetă – (Iulia Hașdeu), pentru soprană și orchestră de cameră, pe versuri de Iulia Hașdeu
reluarea și finalizarea proiectului din adolescență.

1998

Muzica op.10 – de Ionel Perlea, versiune orchestrală a quartetului Op.10 „Ein heiteres Quartett”.

1999

9 Haikai – „Dincolo de tăcere – Iisus”, pentru voce și pian, pe versuri de șerban Codrin.

A se vedea, prefața despre muzica scrisă pe acest gen de poezie japoneză.

Sonata „În marea trecere”, pentru vioară solo, din ciclul **„Bizanț după Bizanț”**.

Este distins cu **Marele Premiu** al Uniunii Compozitorilor și

Muzicologilor, pentru întreaga sa creație.

Marginalizarea la care a fost supus opt ani, pare a se încheia cu acest moment în Uniunea Compozitorilor, dar continuă la Filarmonică

---

11 Haikai – „Dincolo de tăcere – duhul câmpiei”, pentru voce și pian, pe versuri de șerban Codrin.

Polifonii bucolice virgiliene – pentru șapte instrumente (lucrarea dedicată formației „Archaeus”).

2000 **Aeterna Verba in anno MM (2000)**, pentru cor și orchestră – meditație liturgică pe textul unei rugăciuni din secolul I a creștinilor din Roma (anul 59)

Lucrare premiată de **Centrul Coral European**, de **Filarmonica din Metz** și **Consiliul Regiunii Lorrena**, în anul 2000.

Il Dio Verdi – Concert pentru orchestră de coarde – versiune orchestrală a Quartetului de Verdi (la centenarul marelui compozitor)

Concert „In memoriam Paul Dukas” pentru orchestră de coarde de Stan Golestan – versiune orchestrală a Quartetului Nr.2

Premiul U.C.M.R. pe anul 2000, pentru **11 Haikai**.

2001 **7 Haikai – „Dincolo de tăcere – drum cu păsări”**, pentru voce și pian, pe versuri de șerban Codrin.
ultimul ciclu din acest proiect, care însumează 27 lied-uri.

Piesă polifonică (Fuga la 4 voci) – opus antum de George Enescu, transcripție pentru orchestră de coarde și cinci scurte cadențe pentru soliștii partidelor orchestrei.

33 Psalmi – pentru cor mixt, pe texte biblice de David
Caiet coral, scris în spiritul marilor clasici ai muzicii corale românești, tinzând către exprimarea unor autori anonimi și nu cea a orgoliului auctorial. Aceeași metodă a mai fost folosită în **Pastorale și idile transilvane**

2002 **O Simfonie Liturgică** – pentru cor și orchestră, pe texte religioase

Lucrarea, în trei părți: **Lux angelica** (Lumină lină), **Tragissima visione** și **Aeterna Verba in anno MM (2000)**, integrează în acest edificiu vocal-simfonic, cum se vede, lucrarea scrisă în 2000, ce se poate cânta și separat.

Partea a III-a, **Aeterna Verba in anno MM (2000)**,
conține cinci secțiuni, care se cântă fără întrerupere:

1. **Monstranță sonoră** pe cuvântul „TU”
2. **Prima implorare**
3. **Stantă divină**
4. **A doua implorare**
5. **Stanta divină în apoteoză**

Aeterna Verba in anno MM (2000) a fost premiată în anul 2000
de **Centrul Coral European și Filarmonica Lorrenă** și apreciată
ca cea mai bună piesă vocal-simfonică..

2003   **Ovidiu la Tomis** – două momente evocative,
pentru cor și orchestră, cu recitator, pe versuri de Ovidiu
I. Ultimele patru versuri
II. Vibrație peste milenii

2004   **Sonata „Eterna întoarcere”** pentru vioară și pian,
din ciclul „**Bizanț după Bizanț**”
ultima lucrare din acest ciclu.

Scrisoare către păsări – lied pe cuvinte de Sf. Francisc
din Assisi

2005   **Impresii din copilărie** de George Enescu – versiune
orchestrală

